

РЕШЕНИЕ

№ 4875

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5175** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – С., срещу решение № 1362 от 18.04.2022 г. по НАХД № 12912/2021 г. на Софийски районен съд, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 555029-F560062/11.01.2021 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – С., с което на [фирма], на основание чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 (хиляда) лева, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Твърди се, че решението е незаконосъобразно. В писмени бележки моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди изцяло НП. В съдебно заседание не се представлява. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение по представен списък.

Ответникът не се представлява, не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 1362 от 18.04.2022 г. по НАХД № 12912/2021 г., СРС е изменил НП № 555029-F560062/11.01.2021 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – С., с което на [фирма], на основание чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 (хиляда) лева, като е намалил размера на санкцията на 500 (петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че [фирма] правилно е санкционирано на основание чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС, както и че описаното в АУАН и НП административно нарушение, отговаря на такова по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

По отношение на размера на наложеното наказание и неговото изменение от СРС. Достатъчно ясни и категорични са предвидените от законодателя текстове в закона по отношение на обществените отношения, които засяга този вид нарушения. Разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, дава възможност на административно наказващия орган да ангажира административно наказателна отговорност, извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане. В конкретния случай е посочено, че деянието не води до неотразяване на приходи. АНО е ангажирал административнонаказателната отговорност на посоченото в НП основание за нарушение, което не води до неотразяване на приходи, но не в минималния размер предвиден в санкционната норма. Не са изложени никакви мотиви в тази насока, а също не са ангажирани доказателства за други извършени нарушения от този вид, както и доказателства, които потвърждават санкционни актове за тези нарушения да са влезли в сила. Преценени, тези обстоятелства са дали основание на въззивния съдебен състав да приеме, че процесното НП следва да бъде изменено. Въз основа на тези факти и обстоятелства, СРС правилно е намалил наложената санкция в минимален размер, предвиден в санкционната норма на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разности за касационната инстанция.

Водим от горното, Административен съд София - град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1362 от 18.04.2022 г. по НАХД № 12912/2021 г. на

Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.